

Tanči dokud můžeš

Jednou ráno místo slunce,
vyšel měsíc, tancoval.
Zvolna skládal buňku k buňce
a slunce tajně miloval.
Tančil sám ve tvaru ohně,
až se místy udýchal.
Tanči ještě, tanči pro mě,
slunce volá, tanči dál.
Tanči, tanči, tanči.

Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.
Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.

A večer už je dávno v půlce,
měsíc slunce unavil.
Poskládal mu buňku k buňce
a pak ho dlouze políbil.
Tanči ještě, tanči pro mě,
tanči, než se rozední.
Život, který právě žijem
může být ten poslední.

Tanči, tanči, tanči.
Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.
Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.

Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.
Tanči dokud můžeš,
tanči, to udýcháš.
Tanči na klaviatuře,
tanči dokud můžeš ještě stát.